

PIRMS DOŠANĀS UZ NAKTS PASTAIGU TAKU IZLASĀMS VAI NOKLAUSĀMS PROLOGS

Pavēlu vakarā puisēns ieskrēja labi zināmā parkā pilsētas nostūrī. Kāda veca koka ēnā stāvēja sieviete. Puisēns nomanīja, ka viņa nēsā savādas drānas, un viņas matus sedz smalks plīvurs. Sieviete sacīja: “Viss ierastais ir patiesais spēka avots, jo viss ierastais ir brīnumu pilns. Viss ierastais ir gaismas bruņinieka templis. Un te tas ir tavā priekšā. Vai dzirdi, kā zvana tā senie, gaismā kaltie zvani?” Puisēns nosēdās ezera malā un sāka vērot ierasto parku, lai saklausītu gaismas zvanu skaņas. Viņš vēlējās sievietei jautāt, uz kuru pusi labāk vērst skatienu, bet sievietes vairs nebija. Cik nu vien skatiens pletās un auss sadzirdēja – nebija ne tempļa, ne zvana skaņu – vien ierastais skats, putnu treļļi un klaigas, vējš kokos un attālā pilsētas dunoņa. Mazliet vīlies zēns aizskrēja savās gaitās. Pilsētas ļaudis arī neko daudz nezināja par templi un gaismas zvaniem – vien veci vīri runāja, ka reiz senos laikos parkā dārgumi aprakti, varbūt tie bijuši no tempļa un varbūt ar dārgumiem zemē ierakti arī zvani. Ar to pietika. Puisēns atgriezās parkā atkal un atkal.

Tā pagāja vairāki mēneši, sieviete vairs nerādījās, un zēns viņu aizmirsta. Bet tagad viņš bija pārliecināts, ka senais parks glabā dārgumus un bagātības, kas viņam jāatrod. Un zvanu skaņas būtu lielisks ceļrādītājs. Velti – gaismas zvani klusēja. Pēc kāda laika vecie vīri pilsētā sāka runāt citu valodu: “Tu pārāk raizējies par dārgumiem. Atgriezies ierastajā gaitā, dari, kas tev darāms un varbūt tad zvanus dzirdēsi.”

Pagāja vēl gandrīz gads un puisēns nodomāja: “Varbūt vīriem taisnība. Es izaugšu liels, izmācīšos, darīšu savus darbus un... jā, katru rītu atgriezīšos šajā parkā, jo esmu te tik ļoti pieradis. Ļoti iespējams, ka tā ir tikai teiksma.” Zēns piegāja pie ezera, lai atvadītos. Tā kā gaismas zvanu skaņas un dārgumi viņa prātu vairs nenodarbināja, viņš uzlūkoja parku ar līksmu prātu, ievērodams katru koku, dzirdēdams katru putna dziesmu, sajuzdams katru vēja pūsmu un izprazdams katra no pilsētas nākošā trokšņa avotu. Un tieši tad – un tāpēc, ka viņa uzmanība bija pievērsta pilsētai, savai dzīvei tajā, ezeram, putniem un vējam, - viņš izdzirdēja pirmo zvanu. Un ieraudzīja to. Tie bija kā gaismas diegiem austi vārti. Tad ieraudzīja un izdzirdēja otro. Un tad vēl vienu, līdz visi gaismas bruņinieka tempļa zvani mirdzēja un zvanīja viņa priekšā. Zēns gavilēs skrēja pa parku, uzlūkodams to kā brīnumu un katrā gaismas zvanā dzirdēja sev pazīstamās sievietes balsi...

Pēc daudziem gadiem, jau būdams pieaudzis vīrs, viņš atgriezās dzimtajā pilsētā un vakarā aizgāja līdz mīļajam parkam. Cik liels gan bija pārsteigums, kad pie tā paša koka viņš atkal ieraudzīja stāvam to pašu sievieti, kas reiz bija stāstījusi par gaismas bruņiniekiem un templi. “Ko jūs te darāt?” viņš ievaicājās. “Es gaidu tevi,” viņa atbildēja. Kaut gan bija aizritējuši daudzi gadi, viņš tūlīt nomanīja, ka sievietes izskats nav mainījies. “Gaismas bruņiniekam ir bērna acis, kas prot uzlūkot pasauli bez rūgtuma,” sieviete noteica. “Kas ir gaismas bruņinieks?” vīrietis jautāja. “Tas, kurš spējīgs piedzīvot brīnumus, tas, kurš spēj cīnīties līdz galam par to, kam tic, un visbeidzot, tas, kurš prot saklausīt gaismas zvanus un kam ierastais ir gaismas un brīnumu pielietis. To spēj ikviens. Tu sākotnēji nevarēji zvanus dzirdēt un redzēt, iekams nesapratī, ka noslēpumaino zvanu dunā un gaismā saplūst viss ierastais. Tagad, kad pats esi gaismas bruņinieks, tu zini, ka itin viss dzīvē – uzvaras, sakāves, pacilātība un sagurums veido daļu no ikdienas. Un, apstākļiem mainoties, mainīsies arī ikdiena. Stiprie cilvēki nepūlas izlikties labāki, nekā viņi ir. Stiprie cilvēki mēģina sadzīvot ar pretrunām sevī. Stiprie cilvēki ir gaismas bruņinieki,” sieviete pabeidza stāstījumu. “Kas tu esi?” vīrietis vaicāja. Taču sieviete jau devās projām – pāri ezera rāmumam uz austošā mēness pusi un tikai no ezera vieglajiem vilņiem dzirdējās atskanam atbilde... Smiltene.

**NAKTS PASTAIGU TAKA - UNIKĀLS DABAS,
GAISMU UN SKAŅU SPĒLES PIEDZĪVOJUMS**

**TEIKSMA
PAR
GAISMAS
BRUNINIEKU**

17. UN 18. JŪLIJS | 22.00 – 02.00

SMILTENES VECAIS PARKS - IEEJA TIKAI NO PILS UN ABULAS IELAS STŪRA

TAKA BAUDĀMA BEZ IEEJAS MAKSAS

WWW.SMILTENE.LV

SMILTENEI 100
STIPRI CILVĒKI, STIPRA PILSĒTA!